

Zamyslenia na týždeň po 4. nedeli po Svätej Trojici

Streda 27. júna 2018

Piesne: ES č. 309, 311

Text: J 5, 1 – 16

„1Potom bol židovský sviatok a Ježiš išiel do Jeruzalema. 2V Jeruzaleme pri Ovčej bráne bolo jazero s hebrejským menom Betezda, s piatimi prístrešiami. 3Mnoho chorých ležalo v nich slepých, chromých, vychradnutých [ktorí čakali, až sa voda pohne, 4lebo z času na čas anjel Pánov zostupoval na jazero a zvíril vodu; a ten, kto prvý vošiel do zvířenej vody, ozdravel, nech ho akákoľvek choroba trápila]. 5I bol tam človek tridsaťosem rokov chorý. 6Keď ho Ježiš videl ležať a poznal, že je už dlhší čas chorý; spýtal sa ho: Chceš byť zdravý? 7Odpovedal Mu chorý: Pane, nemám nikoho, kto by ma zaniesol do jazera, keď sa voda zvíří; a dokiaľ sám prídem tam, vstúpi iný predo mnou. 8Povedal mu Ježiš: Vstaň, vezmi si lôžko a chod! 9Ten človek hneď ozdravel, vzal si lôžko a chodil. A bola práve sobota. 10Židia teda povedali uzdravenému: Je sobota; nie ti je dovolené niesť lôžko. 11Ale on im odpovedal: Ten, ktorý ma uzdravil, povedal mi: Vezmi si lôžko a chod! 12Spýtali sa ho: Kto je ten človek, čo ti povedal: Vezmi a chod? 13Ale uzdravený nevedel, kto je to; lebo Ježiš sa nepozorovane vzdialil, keďže na tom mieste bol veľký zástup. 14Potom ho Ježiš našiel v chráme a povedal mu: Ajhľa, ozdravel si, nehreš viac, aby sa ti nestalo niečo horšieho. 15Vtedy odišiel ten človek a povedal Židom, že je to Ježiš, ktorý ho uzdravil. 16Preto Židia prenasledovali Ježiša [a chceli Ho zabiť], že to urobil v sobotu.“

Zamyslenie nad Božím slovom:

Dnešné slová Písma nám rozprávajú zvláštny príbeh. Masa ľudí čaká pri jazere Betezda, kým sa pohne voda, aby ten najrýchlejší do nej vošiel a bol uzdravený. Tu k mužovi, ktorý už 38 rokov leží na lôžku, a teda nemá šancu byť tým najrýchlejším, pristúpi Ježiš a ponúka mu uzdravenie. Keď ten odpovedá povzdychom nad svojím údelom, riekne Ježiš to zázračné „vstaň a chod“ a muž je zdravý. Povedali by sme, že pre takého človeka je to to najúžasnejšie a že sa ani nepohne od svojho dobrodinca. A predsa – keď sa ho Židia spýtali, kto ho uzdravil, on nevedel. Vari nepočul o Ježišovi? Vari netušil, kto mu to vraví tie zvláštne slová, vari ho ani nezaujímalo, kto mu vlastne vrátil zdravie? Môžeme sa pozastavovať nad týmto zvláštnym mužom, ktorý sa tak odlišuje od tých, čo vstali a nasledovali Ježiša, alebo Mu padali s vďakou k nohám. Pri tomto človeku nič také nečítame, dokonca ani nevedel, kto ho vlastne uzdravil. A práve v tom sa mu neraz podobáme. Dnešní ľudia – vrátane mnohých

kresťanov – si pohodlne žijú svoj život. Vďaka časom slobody si ho riadia viac-menej sami, vďaka časom blahobytu sa chcú mať čo najlepšie, vďaka časom neobmedzených možností sa usilujú čo najviac dokázať, čo najvyššie sa vyšvihnúť, realizovať sa. Ak potom dostanú otázku, ako sa im to podarilo, alebo čomu vďačia za svoj úspech, začnú menovať svoju rodinu, poukazovať na svoje snaženie, vyzdvihovať investovaný čas a námahu. Len málokedy počujeme z úst vyliečených, úspešných či šťastných, že im to dal Pán Boh alebo Pán Ježiš Kristus. Žiť spokojný a šťastný život, prijímať úspechy a víťazstvá, a to všetko pri dobrom zdraví, nie je samozrejmosť, no nemá na tom zásluhu ani človek sám, ani jeho rodina. Darcom všetkého – nielen zdravia – je Boh. Ak sa nás preto niekto spýta, kto nám dal zdravie, rodinu, šťastie či úspech, smelo vyznajme Ježiša Krista, ktorý je za všetkým, čo máme. Amen.

Modlitba:

Pane a Spasiteľu náš, Ježiši Kriste, odpusť nám, že tak často nevidíme Tvoje pôsobenie v našom živote a mylne si myslíme, že sme sami dosiahli to, čo máme. Naše srdce je často pyšné namiesto toho, aby Ti radostne ďakovalo, naše ústa mlčia namiesto toho, aby Ťa radostne vyznávali. Otvor, prosíme, naše pery, nech naše ústa zvestujú Tvoju chválu a nech Tvoje meno smelo pred ľuďmi oslavujeme za to všetko, čo nám dávaš. Amen.

Mgr. Štefan Kiss, evanjelický a. v. farár, tajomník pre vzdelávanie a misiu, Generálny biskupský úrad ECAV na Slovensku